

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

24. března 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Pravomoc dozorového úřadu – Článek 55 odst. 3 – Operace zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí – Pojem – Poskytnutí písemností ze soudního spisu obsahujících osobní údaje novináři“

Ve věci C-245/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Rechtbank Midden-Nederland (soud pro centrální Nizozemsko) ze dne 29. května 2020, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v řízení

X,

Z

proti

Autoriteit persoonsgegevens,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy prvního senátu, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora, N. Jääskinen, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a M. Safjan, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. července 2021,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za X a Z: S. A. J. T. Hoogendoornem, advocaat,
- za Autoriteit Persoonsgegevens G. Dictusem a N. N. Bontje, advocaten,
- za nizozemskou vládu K. Bulterman a C. S. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: nizozemština.

- za španělskou vládu L. Aguilera Ruizem, jako zmocněncem,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, jakož i P. Barros da Costa, L. Medeiros a I. Oliveira, jako zmocněnci,
- za finskou vládu H. Leppo, jako zmocněnkyní,
- za Evropskou komisi F. Erlbacherem, H. Kranenborgem a D. Nardim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. října 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 55 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1; oprava Úř. věst. 2018, L 127, s. 2).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi X a Z na straně jedné a Autoriteit Persoonsgegevens (Úřad pro ochranu osobních údajů, Nizozemsko) (dále jen „AP“) na straně druhé, jehož předmětem je přístup novinářů k osobním údajům, jež se týkají prvně uvedených osob a byly obsaženy v soudním spise na jednání, které se konalo před oddělením pro správní spory Raad van State (Státní rada, Nizozemsko), v rámci řízení, jehož účastníkem byl Z zastoupený X.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 20 odůvodnění nařízení 2016/679 uvádí:

„Toto nařízení se mimo jiné vztahuje na činnost soudů a dalších justičních orgánů, a proto by právo Unie nebo členského státu mohlo stanovit operace a postupy zpracování v souvislosti se zpracováním osobních údajů soudy a dalšími justičními orgány. Pravomoc dozorových úřadů by neměla zahrnovat zpracování osobních údajů, pokud soudy jednají v rámci svých soudních pravomocí, aby byla zajištěna nezávislost soudnictví při plnění soudních funkcí, včetně rozhodování. Dozor nad takovými operacemi zpracování by mělo být možné svěřit zvláštním subjektům v rámci justičního systému členského státu, které by zejména měly zajistit soulad s pravidly tohoto nařízení, posilovat povědomí členů justičních orgánů o jejich povinnostech podle tohoto nařízení a zabývat se stížnostmi souvisejícími s takovými operacemi zpracování.“

4 Článek 2 tohoto nařízení zní:

„1. Toto nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.

2. Toto nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

- a) při výkonu činností, které nespadají do oblasti působnosti práva Unie;
- b) členskými státy při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 [EU];
- c) fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností;
- d) příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.

3. Na zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie se vztahuje nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (ES) č. 45/2001 [ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102)]. Nařízení [č. 45/2001] a další právní akty Unie týkající se takového zpracování osobních údajů jsou uzpůsobeny zásadám a pravidlům tohoto nařízení podle článku 98.

[...]“

5 Článek 4 bod 2 uvedeného nařízení definuje pojem „zpracování“ jako:

„[Jakoukoli operaci] nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.“

6 Článek 51 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Každý členský stát stanoví, že jeden nebo více nezávislých orgánů veřejné moci jsou pověřeny monitorováním uplatňování tohoto nařízení s cílem chránit základní práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a usnadnit volný pohyb osobních údajů uvnitř Unie (dále jen ‚dozorový úřad‘).“

7 Konečně článek 55 nařízení 2016/679 stanoví:

„1. Každý dozorový úřad je na území svého členského státu příslušný k plnění úkolů a výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny v souladu s tímto nařízením.

2. Pokud zpracování provádějí orgány veřejné moci nebo soukromé subjekty jednající na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo e), je příslušným dozorový úřad dotčeného členského státu. V takových případech se nepoužije článek 56.

3. Dozorové úřady nejsou příslušné k dozoru nad operacemi zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí.“

Nizozemské právo

- 8 Pro účely provedení nařízení 2016/679 přijalo Nizozemské království wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119) (Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming) [zákon, kterým se stanoví pravidla pro provádění nařízení 2016/679 (zákon, kterým se provádí obecné nařízení o ochraně osobních údajů)], ze dne 16. května 2018 (Stb. 2018, č. 144). Článek 6 tohoto zákona pověřuje AP, aby kontroloval dodržování nařízení 2016/679 v Nizozemsku. Žádné z jeho ustanovení nepřebírá výjimku stanovenou v čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679.
- 9 Dne 31. května 2018 předseda oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada), justiční orgány Centrale Raad van Beroep (odvolací soud ve věcech sociálního zabezpečení a veřejné služby, Nizozemsko) a College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti, Nizozemsko) přijali regeling verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges (nařízení o zpracování osobních údajů před správními soudy). Posledně uvedeným nařízením byla zřízena AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges (komise pro ochranu osobních údajů pro správní soudy, Nizozemsko). Tato komise má za úkol poskytovat poradenství předsedovi oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada), justičním orgánům Centrale Raad van Beroep (odvolací soud ve věcech sociálního zabezpečení a veřejné služby) a College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti) při vyřizování stížností týkajících se dodržování práv zaručených nařízením 2016/679.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 10 Na jednání, které se konalo dne 30. října 2018 před oddělením pro správní spory Raad van State (Státní rada) v rámci soudního řízení, jehož účastníkem byl Z, zastoupený X, byli jmenováni osloveni novinářem. Během jejich rozhovoru si X všiml, že tento novinář má dokumenty z předmětného spisu, včetně dokumentů, které sám sepsal, na nichž je uvedeno zejména jeho jméno a adresa, jakož i národní identifikační číslo Z. Tento novinář mu sdělil, že mu tyto dokumenty byly poskytnuty na základě práva na přístup ke spisu, které oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada) přiznává novinářům.
- 11 Dopisem ze dne 21. listopadu 2018 předseda oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada) X potvrdil, že toto oddělení poskytuje médiím určité informace o probíhajících věcech. Sdělil mu, že v den konání jednání poskytuje útvar pro komunikaci Raad van State (Státní rada) přítomným novinářům dokumenty určené k tomu, aby mohli sledovat jednání, a sice kopii návrhu na zahájení řízení, kopii žalobní odpovědi a případně kopii napadeného soudního rozhodnutí, přičemž tyto dokumenty jsou na konci dne zničeny.

- 12 X a Z tedy požádali AP, aby přijal vůči k Raad van State (Státní rada) „donucovací opatření“ v souvislosti s pravidly v oblasti ochrany osobních údajů. Svými žádostmi, které se podobaly stížnostem, tvrdili, že Raad van State (Státní rada) tím, že umožnila novinářům přístup k osobním údajům, které se jich týkají a pocházejí z dokumentů obsažených v soudním spise, porušila nařízení 2016/679.
- 13 V odpovědi na tyto žádosti AP uvedl, že podle čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 nemá pravomoc vykonávat dozor nad dotčenými operacemi zpracování osobních údajů prováděné Raad van State (Státní rada). Následně postoupil žádosti X a Z komisi pro ochranu osobních údajů pro správní soudy, která je postoupila předsedovi oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada).
- 14 Předseda oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada) analyzoval žádosti X a Z jako stížnosti týkající se jeho dopisu ze dne 21. listopadu 2018 a poté, co se seznámil se stanoviskem komise pro ochranu osobních údajů pro správní soudy, definoval novou politiku přístupu k dokumentům v soudních spisech, která byla zveřejněna na internetových stránkách Raad van State (Státní rada).
- 15 X a Z napadli před předkládajícím soudem, kterým je Rechtbank Midden-Nederland (soud pro centrální Nizozemsko), rozhodnutí, kterým se AP prohlásil za nepříslušný k rozhodnutí o jejich žádostech.
- 16 Podle uvedeného soudu představuje umožnění přístupu novináři k dokumentům v soudním spisu obsahujícím osobní údaje a jejich dočasné zpřístupnění této osobě „zpracování“ osobních údajů ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení 2016/679, k němuž v tomto případě X a Z nedali souhlas. Za účelem určení, zda AP skutečně neměl pravomoc k rozhodnutí o žádostech X a Z, se však předkládající soud táže na to, jak je třeba vykládat čl. 55 odst. 3 tohoto nařízení, který stanoví, že dozorové úřady nejsou příslušné k dozoru nad operacemi zpracování, které provádějí soudy „jednající v rámci svých soudních pravomocí“.
- 17 Za těchto okolností se Rechtbank Midden-Nederland (soud pro centrální Nizozemsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 vykládán v tom smyslu, že výrazem ‚operac[e] zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí‘, lze rozumět umožnění nahlížet do procesních písemností, které obsahují osobní údaje, justičními orgány, přičemž k tomuto nahlížení dochází prostřednictvím poskytnutí kopií těchto procesních písemností novinářům, jak je popsáno v předkládacím rozhodnutí?

- Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda je výkonem dozoru nad tímto způsobem zpracování údajů ze strany vnitrostátního dozorového úřadu ovlivňováno nezávislé rozhodování soudů v jednotlivých věcech?
- Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, že způsob a cíl uvedeného zpracování údajů podle daného justičního orgánu spočívá v tom, že se novinářům poskytnou informace a tím se jim umožní lépe informovat o veřejném jednání konaném v rámci soudního řízení, což má sloužit naplňování zásady veřejnosti a transparentnosti soudního řízení?
- Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, zda se uvedené zpracování údajů zakládá na výslovném vnitrostátním právním základě?“

K předběžné otázce

- 18 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 vykládán v tom smyslu, že dočasné poskytnutí procesních písemností, které obsahují osobní údaje, novinářům ze strany soudu, spadá pod jednání tohoto soudu v rámci jeho „soudních pravomocí“ ve smyslu tohoto ustanovení. V této souvislosti si klade otázku, zda je třeba pro účely odpovědi na tuto otázku zohlednit, jakým způsobem by výkon pravomocí dozorového úřadu zasáhl do nezávislosti soudců v konkrétních věcech. Předkládající soud si rovněž klade otázku, zda je třeba zohlednit způsob a účel tohoto poskytnutí procesních písemností, a sice umožnit novinářům lépe informovat o průběhu soudního řízení, nebo zda je toto poskytnutí založeno na výslovném právním základě ve vnitrostátním právu.
- 19 Na úvod Z tvrdí, že položená otázka má hypotetickou povahu, a že je z tohoto důvodu nepřijatelná. Podle jeho názoru totiž na rozdíl od toho, co uvádí žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, se zpracováním dotyčných údajů nezabývá oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada), nýbrž její útvar pro komunikaci, který není soudem. Tento návrh je rovněž stížen několika dalšími chybami či nepřesnostmi, zejména pokud jde o postavení osoby, která po jednání oslovila X a Z, a o přesné znění žádostí, které AP postoupil předsedovi oddělení pro správní spory Raad van State (Státní rada).
- 20 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny [viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2020, Openbaar Ministerie (Padělání dokumentů), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 26 a citovaná judikatura].
- 21 Navíc v rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU, které je založeno na jasném rozdělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, je pouze vnitrostátní soud příslušný ke zjištění a posouzení skutkových okolností sporu v původním řízení (viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 37 a citovaná judikatura).
- 22 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že předkládající soud je povinen zaujmout stanovisko k použití čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 na poskytnutí procesních písemností obsahujících osobní údaje dotčené ve věci v původním řízení, aby určil, zda přezkum zákonnosti tohoto poskytnutí spadá do pravomoci AP. Z judikatury uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku rovněž vyplývá, že Z nemůže vyvrátit domněnku relevantnosti otázky položené předkládajícím soudem pouhým zpochybněním skutkových okolností, které tento soud uvedl ve své žalobě, k nimž Soudnímu dvoru nepřísluší zaujímat stanovisko. Z toho vyplývá, že námitka nepřijatelnosti vznesená Z musí být zamítnuta.
- 23 Dále Z tvrdí, že čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 by měl být Soudním dvorem prohlášen za neplatný z důvodu, že nepřijatelnost dotčeného dozorového úřadu, pokud jde o operace zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“, stanovená tímto ustanovením, není spojena s povinností členských států stanovit zvláštní podmínky dozoru týkající se těchto zpracování, což je v rozporu s požadavky vyplývajícími z práva na účinný opravný prostředek.

- 24 Taková argumentace však nemůže obstát, jelikož jak vyplývá z bodu 20 odůvodnění nařízení 2016/679, unijní normotvůrce tím, že přijal čl. 55 odst. 3 tohoto nařízení, nezamýšlel vyjmout z veškerého dozoru operace zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“, ale pouze vyloučil, že dohled nad těmito operacemi bude svěřen vnějšmu orgánu.
- 25 Za účelem odpovědi na otázku položenou předkládajícím soudem, shrnutou v bodě 18 tohoto rozsudku, je třeba nejprve uvést, že čl. 2 odst. 1 nařízení 2016/679 stanoví, že se toto nařízení vztahuje na „zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny“, aniž rozlišuje podle totožnosti autora dotyčného zpracování. Z toho vyplývá, že s výhradou případů uvedených v jeho čl. 2 odst. 2 a 3 se nařízení 2016/679 použije na operace zpracování prováděné jak soukromými osobami, tak orgány veřejné moci, včetně, jak je uvedeno v bodě 20 odůvodnění, justičních orgánů, jako jsou soudy.
- 26 Tento výklad je podpořen skutečností, že některá ustanovení nařízení 2016/679 jsou doplněna úpravami, které mají zohledňovat specifika, která jsou vlastní zpracování prováděnému soudy. Tak je tomu zejména v případě čl. 55 odst. 3 tohoto nařízení, který vylučuje jakoukoli příslušnost dozorových úřadů, pokud jde o operace zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“.
- 27 Nařízení 2016/679 se v tomto ohledu liší od směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. 2003, L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375), která se nevztahuje na soudy (rozsudek ze dne 15. dubna 2021, Friends of the Irish Environment, C-470/19, EU:C:2021:271, body 34 až 40).
- 28 Za účelem určení rozsahu pojmu „operac[e] zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí“ ve smyslu čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 je třeba připomenout, že při výkladu ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (v tomto smyslu zejména viz rozsudek ze dne 6. října 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, bod 61 a citovaná judikatura).
- 29 V tomto ohledu z článku 55 nařízení 2016/679 vyplývá, že cílem tohoto článku je vymezit pravomoc v oblasti dozoru nad zpracováním osobních údajů, a zejména vymezit pravomoc svěřenou vnitrostátnímu dozorovému úřadu.
- 30 Článek 55 odst. 3 nařízení 2016/679 tak stanoví, že operace zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“, nespadají do pravomoci tohoto dozorového úřadu.
- 31 Bod 20 odůvodnění nařízení 2016/679, v jehož světle je třeba vykládat tento čl. 55 odst. 3, upřesňuje, že by mělo být možné svěřit dozor nad operacemi zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“, zvláštním subjektům v rámci justičního systému dotčeného členského státu, a nikoli dozorovému úřadu, který je podřízen tomuto členskému státu, a to aby „byla zajištěna nezávislost soudnictví při plnění soudních funkcí, včetně rozhodování“.

- 32 Jak uvedl generální advokát v bodech 80 a 81 svého stanoviska, ze samotného znění bodu 20 odůvodnění nařízení 2016/679, a zejména z použití slovního spojení „včetně“, vyplývá, že obsah cíle sledovaného čl. 55 odst. 3 tohoto nařízení, který spočívá v zachování nezávislosti soudnictví při plnění soudních funkcí, nemůže být omezen na pouhou záruku nezávislosti soudů při přijímání daného soudního rozhodnutí.
- 33 Ochrana nezávislosti soudní moci totiž obecně předpokládá, že soud vykonává své funkce zcela samostatně, není hierarchicky na nikoho vázán ani není nikomu podřízen a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí. Dodržení záruk nezávislosti a nestrannosti, které vyžaduje unijní právo, předpokládá existenci pravidel, která odstraňují jakékoli oprávněné pochybnosti účastníků řízení o nepodléhání dotčeného justičního orgánu vnějším faktorům a o jeho neutralitě ve vztahu k dotčeným zájmům [v tomto smyslu zejména viz rozsudky ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, bod 44; ze dne 25. července 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 63; ze dne 24. června 2019, Komise v. Polsko (Nezávislost Nejvyššího soudu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 72, jakož i ze dne 21. prosince 2021, Euro Box Promotion a další, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19, C-840/19, EU:C:2021:1034, bod 225].
- 34 Odkaz na operace zpracování, které provádějí soudy jednající „v rámci svých soudních pravomocí“, uvedený v čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 musí být tudíž v kontextu tohoto nařízení chápán tak, že se neomezuje na zpracování osobních údajů prováděná soudy v rámci konkrétních věcí, ale tak, že se vztahuje obecně na všechny operace zpracování prováděné soudy v rámci jejich soudní činnosti, takže z pravomoci dozorového úřadu jsou vyloučeny operace zpracování, u nichž by dohled nad nimi ze strany tohoto orgánu mohl přímo či nepřímo ovlivnit nezávislost jejich členů nebo ovlivnit jejich rozhodnutí.
- 35 V tomto ohledu, i když povaha a účel zpracování prováděného soudem souvisí především s přezkumem jeho legality, mohou představovat indicie, které mohou ukazovat na to, že toto zpracování spadá do výkonu „soudních pravomocí“ tímto soudem.
- 36 Naproti tomu otázky, zda je zpracování založeno na výslovném právním základě ve vnitrostátním právu, nebo zda lze osobní údaje, které obsahuje, legálně zpřístupnit třetím osobám, souvisejí výlučně s přezkumem legality zpracování, přičemž tyto skutečnosti jsou irelevantní pro určení, zda má dozorový úřad pravomoc zajistit dozor nad tímto zpracováním na základě článku 55 nařízení 2016/679.
- 37 Pokud jde o takové zpracování, jako je zpracování dotčené ve věci v původním řízení, je třeba konstatovat, že aniž je dotčena povinnost dodržovat hmotněprávní povinnosti stanovené nařízením 2016/679, nespádají do pravomoci dozorového úřadu podle čl. 55 odst. 3 tohoto nařízení zejména taková zpracování osobních údajů prováděná soudy v rámci jejich komunikační politiky ve věcech, které projednávají, jako jsou zpracování spočívající v dočasném poskytnutí písemností ze soudního spisu novinářům, aby jim bylo umožněno zajistit mediální pokrytí.
- 38 Určení informací vyplývajících ze soudního spisu, které mohou být poskytnuty novinářům, s ohledem na předmět a kontext dané věci s cílem umožnit jim informovat o průběhu soudního řízení nebo objasnit ten či onen aspekt vydaného rozhodnutí, se totiž jasně váže k výkonu „soudních pravomocí“ těmito soudy, u nichž by dohled nad nimi vnějším orgánem mohl obecně narušit nezávislost soudní moci.

- 39 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 55 odst. 3 nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že dočasné poskytnutí procesních písemností, které obsahují osobní údaje, novinářům ze strany soudu, aby mohli lépe informovat o průběhu soudního řízení, spadá do oblasti jednání tohoto soudu v rámci jeho „soudních pravomocí“ ve smyslu tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

- 40 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 55 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), musí být vykládán v tom smyslu, že dočasné poskytnutí procesních písemností, které obsahují osobní údaje, novinářům ze strany soudu, aby mohli lépe informovat o průběhu soudního řízení, spadá do oblasti jednání tohoto soudu v rámci jeho „soudních pravomocí“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy.